

der skabes Arbejdsmuligheder for alle dem, der interesserer sig for at faa et Landbrug.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Olufson: Det er med nogen Forventning, man fra forskellige Sider har imødet dette Lovforslag. Under Finanslovens første Behandling udtalte den højtærede Minister, at der vilde fremkomme Lovforslag, der skulde gaa ud paa at supplere den allerede bestaaende Lovgivning, og gentagne Gange har vi ude paa Møderne mødt Henvisninger til denne Udtalelse, der netop skulde vise, at dette Lovforslag vilde blive noget for sig selv. Den højtærede Minister mente, at Jordspørgsmaalet egentlig mere var et Byggespørgsmaal end et Jordspørgsmaal, fordi Jorden omtrent kunde faas gratis. Selv om den ikke kunde faas helt gratis, kunde den dog faas omtrent gratis, udtalte den højtærede Minister ved Finanslovens første Behandling. Og det skal indrømmes, at det Lovforslag, her foreligger, er bygget over denne Opfattelse; thi ganske vist er det en betydelig Forhøjelse af Laaneværdien, fra 12 000 Kr. til 22 000 Kr., men naar man ved, at de Bygninger, der er rejste paa de Jorder, der er udstykkede ifølge Lensloven, netop er kommet op i Nærheden af 22 000 Kr., saa føler man ogsaa, at det mere er et Bygge-lovs- end et Jordlovsforslag, fordi det vil blive ret vanskeligt for dem, der søger Laan efter dette Forslag, overhovedet at faa Jord, naar det meste af den foreslaaede Laanesum vil medgaa til Bygninger.

Nu er det vel rigtigt, at Byggevanke-lighederne har været medvirkende Aarsag til, at Jordfordelingen og Udstykningsbevægelsen standsede op igennem Krigen, men selve Byggevankeighederne er dog ikke det eneste; ogsaa Vanskelighederne ved Indkøb af Jord var ret store. Det er nemlig ikke saadan, at Jorden er faldet i Pris under Krigen. Man har ikke haft ret megen Jord at sælge, og der er ikke udbudt meget, men til Gengæld har Efter-spørgselen paa Grund af den relativt lave Løn, der var paa Landet, været yderst ringe. Men de faa Jordsalg, der har fundet Sted, viser en stigende Tendens, og har den ikke været det før, vil den ganske sikkert blive det nu, hvis dette Lovforslag sammen med det andet, vi skal behandle nu i Dag, bliver til Lov. Saa kan man være ganske sikker paa, at det ikke længere vil blive et Byggespørgsmaal alene,

men i høj Grad et Jordspørgsmaal. Det, at man fra Statens Side bevilger saa mange Millioner til Køb af Jord i det aabne Marked, vil uvægerlig medføre en Stimulering af Jordprisen paa et Tidspunkt, hvor den muligvis ellers vilde være dalende. Og de, der da faar Fordel af denne Jordlovgivning, vil ikke i første Linie være de Landarbejdere og de med dem ligestillede, som skulde have haft den, men Jordspekulationen og i høj Grad de besiddende Jordbrugere. Jeg er overbevist om, at naar Jordlovene er gaaet igennem Tinget her og er vedtagne, vil de omtrent have samme Virkning som en Operation efter Professor Steinachs Metode. Ejendomshandlerne, der i Øjeblikket ligger todt, og som man ser bliver hængt op i Statstidende til Tvangsauktion, vil ret hurtig rejse Hovedet, og Bankerne, der i saa høj Grad har animeret Spekulationen i danske Landejendomme under Krigen, vil have Fordel deraf og vil søge at faa denne Jordudstyknings ind under sig og søge at redde Penge, de i mange Tilfælde har staaende i danske Landejendomme; det vil ikke være de egentlige Landarbejdere, Lovene vil komme til at gavne, men de besiddende Jordbrugere og Jordspekulanterne og i nogen Grad Bankerne.

Derfor mener vi fra vor Side, at hvis man overhovedet skal fortsætte med denne Jordlovgivning og ikke i Stedet for gaa den Vej, som er anvist i det andet Lovforslag, og den Vej, man er gaaet ved Bortsalg af Jord i offentligt Eje, bør man i alt Fald kræve langt mere betryggende Foranstaltninger, end der er i dette Lovforslag. Jeg giver den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Martin Hansen, fuldstændig Ret i, at der maa træffes betryggende Foranstaltninger, saaledes at denne Statsgave paa 6 600 Kr., som bliver givet til hver enkelt, ogsaa maa komme den næste Ejer til gode, og at det ikke bliver saadan, at Dagen efter, at en Mand har modtaget Laanet, kan han gaa hen og sælge Ejendommen og stryge den Gevinst til sig. I det hele taget mener vi Socialdemokrater, at man i Stedet for at fortsætte ad denne Vej burde gaa til at gøre Jorden til Samfundseje i Stedet for Privateje. Ganske særlig under Krigen har jo de Skyggesider, som den nuværende Udstykningsbevægelse og den nuværende Jordlov har, vist sig i en uhyggelig høj Grad. En hel Mængde af dem, der tidligere har faaet Laan, har solgt og er rejst deres Vej med en Gevinstsum, som Konjunkturstigningen har givet dem. Ejendommene er steget i Pris